

Tagdíjpótlék és az előfizetési díj felemelése

Az újesztendő elején — az eddigi szokásnak megfelelően — azzal a tiszteletteljes kérelemmel fordulunk tagtársainkhoz és előfizetőinkhez, hogy az egyesület, illetőleg az „Erdészeti Lapok” iránti kötelezettségüknek eleget tenni szíveskedjenek.

Az általános drágulásra és lapunk előállítási költségeinek jelentékeny növekedésére való tekintettel egyesületünk mult évi december hó 16-án tartott közgyűlése egyhangúlag 50%-os tagdíjpótlékot, illetőleg 50%-os előfizetésidíj-emelést szavazott meg.

A tagdíj tehát 1944. évi január hó 1-jétől kezdődőleg — az 50%-os pótlékkal — a következő.

1. Erdőbirtokosok részére:

1— 500 k. hold erdőterület esetén évi	36.— P
501— 1000 „ „ „ „ „	45.— P
1001— 2000 „ „ „ „ „	60.— P
2001— 5000 „ „ „ „ „	90.— P
5001—10000 „ „ „ „ „	150.— P

10000 k. holdon felül minden további 5000 k. hold erdő után 75—75 P-vel emelkedik a tagdíj.

2. Erdőmérnökök és üzemi tisztek részére:

- a) általában, évi . . . . . 30.— P
- b) ha alapító tagok, lappótdíjuk az eddigi 16.— P helyett évi . . . . . 24.— P
- c) ha a Magyar Mérnök- és Építész-Egyletnek is tagjai, kedvezményes tagdíjuk az eddigi 14.— P helyett évi 21.— P.
- d) azok a nyugdíjasok, akiknek anyagi helyzetük alapján az igazgató-választmány — külön kérelmükre — 50%-os mérséklést engedélyezett, továbbá azok az alapító tagok, akik a Magyar Mérnök- és Építész-Egyletnek is tagjai, valamint az erdőmérnök-hallgatók az eddigi 12.— P helyett évi 18.— P tagdíjat fizetnek.

Alapszabályaink 10. §-a értelmében az évi tagdíjat legkésőbb március hó 31-ig teljes egészében be kell fizetni.

Igazgató-választmányunk határozata értelmében ezentúl az első világháború előtti szigorú rendszerhez kell tartanunk magunkat és két évi tagdíj összegét meghaladó tartozás behajtására — ha felszólításunk eredménytelen marad — az alapszabályok 11. §-ában biztosított bírói segítséget is igénybe kell vennünk.

A f. évi előírás kiegyenlítése céljából lapunk mostani száma-hoz 1 drb. postatakarékpénztári befizetési lapot is mellékelünk.

Hisszük, hogy t. Tagtársaink közérdekű fáradozásunkban és az „Erdészeti Lapok” eddigi színvonalának a fenntartásában a tagdíj pontos befizetésével is támogatnak bennünket.

Az „Erdészeti Lapok“ előfizetési díja az eddigi 24.— P helyett évi 36.— P.

Erdőőrök és alerdészek — az igazgató-választmány részéről engedélyezett 50%-os kedvezmény alapján — évi 18.— P-t tartoznak fizetni.

Ezt a kedvezményt azonban a magánszolgálatban üzemi tisztí munkakört betöltő erdészeti alkalmazottak (erdész, körerdesz, pagonyerdész, főerdész, erdőkezelő, erdőgondnok, fővadász stb.) nem igényelhetik.

Mivel az előfizetők számának évközi ingadozása a kiadás költségeit még jelentékenyebben növelné, csak egész évre szóló előfizetéseket fogadhatunk el, mégpedig csak a naptári év kezdetével és az előfizetési díj beküldése ellenében.

Az Országos Erdészeti Egyesület
Titkári Hivatala.

Hozzászólás a gyantacsapolás kérdéséhez

Írta: Pally Nándor dr. egyetemi magántanár.

Az „Erdészeti Lapok“ 1943. évi I—III. füzetében Roth professzor tollából igen érdekes tanulmány jelent meg a „Gyantacsapolás jövője“ címmel. A lap júniusi számában pedig Kirchmayer felsőipariskolai tanár „Az erdeifenyő csapolásának hatása a faszövet sajtáságaira“ címen közli a gyantászott erdeifenyők műszaki tulajdonságainak megállapítása céljából végzett vizsgálati eredményeit.

Roth értekezése, amely tulajdonképpen a gyantahasználat kíméletes helyes módszereire és eszközeire, a használat megszerzésére és végrehajtására ad útmutatást, többek között arról is felvilágosít bennünket, hogy az újabb világégés és az ezzel kapcsolatos gyantabehozatal megszűnése következtében a magyar ipar évi 400 vasúti kocsirakomány gyantaszükségletét kell erdeinknek előteremteniök. Ez valóban nem lekicsinylendő feladat, és ha a magyar erdőgazdaság a kényszerhelyzet következtében vállalja is az áldozatot, kérdés, az adott körülmények között eleget tud-e tenni kötelezettségének a nélkül, hogy ezzel más, magasabb rendű erdészeti érdekek ne szenvedjenek kárt? Nagyon helyesen mutat rá Roth, hogy nálunk teljesen más a helyzet, mint Németországban, mivel a fekete- és erdeifenyveseink összes területe 100.000 kat. holdnál nem nagyobb és ebből is mintegy 30.000 kat. hold esik a feketefenyőállományokra, amelyek egyrészt fiatal koruknál fogva, másrészt pedig szétszórtságuk miatt nem alkalmasak a gazdaságos gyantatermelésre. Végeredményben tehát a fennmaradó